

brud, uagtet der skulde meget lidt til for at faa denne Dør op, og den mindste Straf var 8 Maaneder. Dette havde den paagældende gjort sig skyldig i, da han var 18 Aar. Han var nu 57 eller 58 Aar, havde mange Tillidshverv. Jeg tror, det ærede Medlem vil forstaa dette Tilfælde, der altsaa bundet i den urimelige Straffebestemmelse for Indbrudstyveri, man havde den Gang og har endnu. Og Benaadning kunde jo ikke hjælpe i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem var med Hensyn til Lovforslagets § 2 usikker, for saa vidt angaar Kønforbrydelser. Det kan jeg ogsaa godt forstaa, det er selvfølgelig et vanskeligt Forhold, men det forekommer mig, at vi maa gaa en af to Veje: enten maa vi tage dem alle ind under den almindelige Regel i Loven, eller ogsaa maa vi holde dem alle udenfor, og saa forekommer det mig, at vi maa vælge den Vej at holde dem ude, for vi kan ikke begynde at vurdere hvert enkelt Tilfælde for sig. Det forekommer mig heller ikke urigtigt, for det, der navnlig tænkes paa, er jo de Bøller eller Udyr, eller hvad man skal kalde dem, der gør sig skyldige i uterligt Forhold overfor Smaa børn. Det forekommer mig, at det er godt, at de bliver stempet af hele Befolkningen, og at de kommer til at indtage en Særstilling; der er ingen Grund til ikke at optræde kraftigt overfor dem. Der kan selvfølgelig, som det ærede Medlem berørte, komme Tilfælde, hvor det rammer haardt, men saa har vi, som det ogsaa fremgik af det ærede Medlems Tale, Loven af 3. April 1868, som selvfølgelig er noget besværlig, men vi har den dog og kan hjælpe disse Mennesker. Som sagt, det forekommer mig, at det er godt, der bliver sat et Stempel paa de Mennesker, som gør sig skyldige i Sædelighedsforbrydelser overfor Smaa børn. Jeg er ikke rigtig med paa, hvad det ærede Medlem mente med det Tilfælde, vi havde læst om for nylig i Aviserne, hvor Forbrydelsen skyldtes Frygt for Forældrenes Vrede eller lignende. Jeg kender ikke Tilfældet, for hvis det ærede Medlem siger til det, der nu har været fremme i Aviserne, falder det jo slet ikke ind under dette Kapitel. Jeg antager ogsaa, det ærede Medlem blot har nævnt det for at vise, at der kan være alle mulige Nuancer indenfor disse Forbrydelser, og det er jo rigtigt. Men det forekommer mig at være godt, at vi her fra Rigsdagens Side siger, at overfor Forbrydelser mod Smaa børn og Voldtægt er der ingen Grund til Medlidenhed, der maa de almindelige Regler gælde.

Det ærede Medlems Udtalelser om de

politiske Forbrydelser og navnlig Maje-støtsfornærmelse skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg havde nærmest Indtryk af, at det var noget, der skulde siges, uden at det havde nogen dybere Betydning, for jeg ved ikke, hvornaar det er, der er set forskelligt paa politiske Forbrydelser; de hverken har været eller er nu i den offentlige Mening vanærende Handlinger. Det ærede Medlem var her inde paa noget, der interesserede mig ganske uhyre, nemlig dette, at det er noget usikkert, hvad vi forstaaer ved en i den offentlige Mening vanærende Handling, og at det derfor vilde være godt, om man i den nye Straffelov bestemte, at det skulde fastslaaes ved Dommen. Det er jeg saa fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Det er den eneste rationelle Ordning, at det bliver bestemt i Dommen, for hvor lang Tid Ærestabet skal gælde. Jeg kan oven i Købet føje til, at Ministeriet var ved at udarbejde et Lovforslag, hvori vi vilde have sagt, at lignende Bestemmelser ogsaa skulde kunne gennemføres med Hensyn til tidligere afsagte Domme, men vi kunde ikke lave en Lov om, at denne Afgørelse skulde træffes ved Dom, uden at det skete i Forbindelse med Straffelovsudkastet. Ellers var Lovforslaget kommet, for jeg mener, det er irrationelt, at det er Øvrigheden, der træffer Afgørelsen, og ikke Domstolene.

Straffelovsudkastet er sendt ud til Erklæring, og jeg tror ikke, at man vil kunne naa at faa det frem i indeværende Samling, men der vil blive gjort, hvad der kan gøres, og jeg haaber, det vil blive mødt med Velvillie fra alle Sider. Der er imidlertid mange Spørgsmaal, der skal overvejes, idet der har været meget stor Unighed indenfor Kommissionen, saa vi gerne vil have Erklæringer fra forskellige Sider.

Endvidere har det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds samt det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) og for Resten ogsaa det ærede 17de tingvalgte Medlem (H. Trier) været inde paa Spørgsmaalet om Attester, og her er jeg enig med de Herrer, for jo mere man har med Attester at gøre, desto mere skeptisk bliver man faktisk overfor dem. Undertiden er de med Villie forkert affattet, og undertiden er de af en Fejltagelse forkert affattet. Jeg oplevede forleden Dag noget, som man ikke skulde tro var en Fejltagelse, men som faktisk var det, idet en Læge havde konstateret, at en Mands Syn var normalt paa begge Øjne, og saa viste det sig, at det ene Øje var et Glaseje; men Lægen var i god Tro. Grunden til, at vi har sagt: vi maa have